

Κῶπια εὐγαλμένη ἐκ τοῦ καθο[λικ]οῦ κα[
Μηνιάτι καὶ νο(ταρίου).

Πανταλέον]τος του

Εἰς δόξαν [Χ(ριστο)ῦ, ἀ]μὴν. ,αφμς', μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ιδ'. Εἰς τὸ Μέσα [Κά-
στρον τῆς Ναξίας] εἰς [ ] τοῦ σερ Ντονάδου Γ[ι]λιώνι παρόντ(α) ἐκεῖ
5 τὰ μέροι τὰ ὑποκάτωθεν γεγραμμένα, τὸ [ἐν] μέρος ὁ σερ Ντονάδος μὲ τὴν συμ-
βίαν (του) τὴν κερα Μαρί(αν), τὸ δὲ ἄλλον μέρος ὁ σερ Τζάνες Τζά[ννε] μαζοὶ μὲ
τὴν συμβίαν του τὴν Φλουρέντζα λέγ(ει) [Πε]ριπατζοῦ ἀπὸ λογα-
ριασμὸν τῆς συμβίας του ἕναν κωμάτι χω[ράφην] ὀνόματ(ι) Τζηγ-
κοῦραν, σύμπληρον τοῦ Νικολοῦ τοῦ Τζαννάκι καὶ [πλη]ρώνι
10 τέλος τοῦ σερ Τζάννε Τζάννε ἀπο λογαριασμὸν τῆς συμβίας [του
Τὸ ὁ]ποῖον τέλος τοῦ το ἐλευθερώνουσι κατὰ τῆς ὥρας ὁ διὰ (ὑπέρπυρα) ς' μαζοὶ μὲ
τὰ πα[ραυ]γάλματ(α), ὅπου ἔχει ἐκεῖ ἀπόξω. Τὰ ὅποια παραυγάλματ(α) τοῦ τ[ὰ πα-
ραδίδι] ἀπὸ τὴν σήμερον ἡμέραν, νὰ τα κάμι σάν θέλ(ει), καὶ ὁ σερ Τζάννες καὶ ἡ
συμβία του νὰ μὴν ἔχουσι νὰ κάμωσι πλῆξια εἰς αὐτὰ, μήτε εἰς τὸ τέλ(ος), μήτε
15 εἰς τὰ παραυγάλ[ματα]. Τὰ ὅποια (ὑπέρπυρα) τὰ ἔξε χ[ρά]ζετε ὁ σερ Τζάννες
καὶ ἡ συμβία του κωτέντοι, πληρωμένοι σαρ[η]σ[φά]δει. Τώρα ἡ[λ]θεν ὁ κύρ Κω-
σταντὶς τοῦ Χιλὰ καὶ συμβαστήκασιν μὲ τὸν Ντονάδω, πρεζέντ(ε) εἰς ἐμᾶς ὅλοις γρι-
κόντας μὲ τιοῦτον μόδον, λέγοντας ὅ καὶ αὐτὴν τὴν τζηγκοῦραν τοῦ τὴν ἐμπατι-
[κι]άζη ἀπὸ τὴν σήμερον διὰ δουκάτα γ' κορέντ(ε), ὡς καθῶς εὐρίσκετε μὲ τὴν βρύση,
20 [όπου] ἔχει μέσα, ὀνόματι Αὐδελόνερο, καὶ μὲ τὰ παραυγάλματ(α), μὲ τέτια κοντε-
τζιῶν, ν' αὐγάλι τὰ παραυγάλματ(α) ὁ Κωσταντὶς, νὰ τα βάλι μέσα, καὶ νὰ φυτεύσι
τὴν τζηγκοῦραν ὅλην ἀμπέλ(ην) νέον μέσα εἰς δίο χρόνοις, καὶ νὰ φυτεύσι μέσα καὶ
συκίαις, νὰ τὰ κυβερνὰ ὁμορφα, ὁμορφα καὶ ἀρεσκόμενα καὶ νὰ κάμι καὶ πατιτῆρι ὁ
Κωνσταντ(ις) μαῖσα μαι ὅλαις του τῆς ἔξωδες καὶ ἀπο τ(ὸν) καρπὸν ἤθελεν κάμνη
25 μέσα, ἔτζει ἀπὸ τὴν γὴν, ἀπὸ τὸ ἀμπέλ(ην), δεινδρά καὶ τὰ ἐξῆς, νὰ μυραζοῦν ἡσα,
ἡσα ἢν περπέτουω, βάνοντ(ας) ὁ σερ Ντονάδος μόνον τοῖς ἐμυσοῖς σπόροις εἰς τὸ
χωράφην, ὅπου δεν ἤθελεν γέννην ἀμπέλ(ην), χειμονικοῖς καλοκερινοῖς, μὲ τὸ καλοκε-
ρινὸν τῆς φιτί(ας), καὶ ντελορέστω νὰ μὴν χρεωστῇ καμίαν ἐξόδον, ἡμι νὰ παγένη
στο πατητῆρι καὶ εἰς τὸ ἄλῶνι νὰ πέρνι τὸ ἐμισόν τ(ου), διχῶς κανένα ἡγκάνω. Μὲ
30 τοῦτω νὰ μὴν ὑμπορὶ νὰ τὸ δώσει ὁ Κωσταντ(ις) παρὰ εἰς ἕναν πρόσωπον ἀπὸ τα
παιδία του. Καὶ ὅπιαν ὥραν δέν τό θελεν φυτεύσι μέσα εἰς δίο χρόνοις, καὶ νὰ μὴν τό
θελεν κυβερνὰ ὅσάν πᾶσα καλὸν νικοκύριν, νὰ χάνι τοῖς κόποις τ(ου) ὅλοις καὶ τὸ

²¹ ἀ. νὰ βγάλι

μπατίκην του· ἄλλον τόσον ἂν τον ἤθελεν εὖρην καὶ φάλσω. Τὰ ὅποια δουκ(άτα) τα τρία κράζεται ὁ σερ Ντονάδος κοτέντ(ος) καὶ ἀποπληρωμένος· καὶ κάμνοντα ὁ Κωσταντ(ις) τὸ πρέπει, καθὼς ἄνωθεν γράφομεν, τοῖς κόποις του να μπορὶ να ἔχει 35 τῆς ἐξουσί(ας) του να τοῖς κάμει σὰν θέλ(ει). Κα[ὶ ὁ]ντε νὰ θελε σικωθῇ τηνὰς να τοῖς διασίσι, ὁ σερ Ντονάδος να τοῖς μαντινήρι κληρονομικῶς αὐτὸς καὶ τα <κα>λά του ἤσε κωντεναζιῶ τῆς αὐθεντί(ας) (ὕπερपुरα) ιε', φυλάζοντας τὰ ἥμισι τῆς μερίδος, καὶ τὰ ἐξῆς. Παρόντες μαρτυρες σερ Χρυσῇ Σαννοῦδος, μαῖστρο Μιχελῆς Τριβηζὰς ὁ Παριανὸς. 40

Ἐμετετέθη ἡ παροῦσα ὑποχειρὸς κάμου ἰωάννου ζαχαρία καὶ νοτ(αρίου) διὰ του νῆν. ἔτοισ. ,αφνε'. μηνὶ μαρτίω. κ'.

ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΝ Γ

83

Ἰουλίου 1572

+ Εἰς δόξαν Χ(ριστο)ῦ, ἀμὴν. ,αφοβ'. μηνὶ Ἰουλίῳ [... Εἰς] τὸ ἀργαστήριν f. ἔμου τοῦ νοτ(αρίου) (καὶ) ἔμπροσθεν [ἀξιωματικῶν καὶ παρ]καλετῶν μαρ(τύρων) ἐνεφανίστην ἐκὴ κατα παρρησί(ας) ὁ μαῖστρο Σταυριανὸς Σταυριδάκης ὁ μπαρμπέρ[ης λέγον- 5 τας ἔ]ττι πῶς τὴν σήμερον θέλ(η) θεληματικῶς (καὶ) προσζέντ(ε) (καὶ) δίδι καὶ παραδίδι τοῦ κυρ Ἰω(άννη) Βλασταῦ τὸ περιβό[λην, ὅπου ἔχει κάτω εἰς τὰ Κυπούρια, εἰς τοῦ 3 κυρ Μιχάλλι Ἀκριβοῦ, πλησί(ον) (καὶ) τοῦ πο(τῆ) Ἀντωνι Ραμοῦντου, λεγόμε[νον

] βαλμένον εἰς τὴν τοποθεσί(αν) τῶν Ἐγναρι(ῶν), να τὸ κρατὶ εἰς τὰ χερίά του ὁ διὰ μυσιαρικὸν παντοτηνὸν [ ] νὰ τὸ κρατὶ εἰς τὰ χερίά του, νὰ τὸ καθα- 10 ρίσι, νὰ το τραφοκωπίσι τὸν γύρο, γύρο, να τὸ κρατὶ ἀπαντιμένο [διὰ πᾶσα] λογῆς ζῶον, να τὸ ζευγαρίζι, να το καλιεργᾷ καλὰ, νοικωκυράτα, ὅσάν καλὸς νικοκύρις ὅπου- 10 ναι, [ναρέση πᾶσα] καλοῦ ἀνθ(ρώπ)ου (καὶ) καλοῦ γεωργοῦ, νὰ τὸ σπέρνι πάντ(α) εἰς τὸν κερὸν του, χιμόνα καλοκέριν, καὶ ὅτι σπόροις ἤθελεν [βᾶλι μέσα] χιμονικοῖς, καλοκε- ρινοῖς, νὰ ἦνε ὅλοι τοῦ λεγόμενου κωπιαστῆ. (Καὶ) να ἀτεντέρι κατὰ τῆς ὥρ(ας) ὅπ[

] τὸ λεγόμενον περιβόλην νὰ κάμνη ὅλον ἐκεῖνον, ὅπου τὸ θέλη ὑπό- 15 σχεται ἐδῶ ἄνω(θεν) να εὖρεθῇ τελειωμέ[νον τὸν] ἐρχόμενον χρόνον. (Καὶ) δὲν ἤθελεν 15 ἀτεντέρι νὰ τὸ κάμνη, ὡς ἄνωθ(εν), λέγομεν, νὰ ἡμπορὶ ὁ ριθῆς μαῖ[στρο Σταυρι]ανὸς να πέρνι τὸ πρᾶμαν του, να τὸ κάμνη ὅσάν τοῦ ἤθελεν φανῇ. (Καὶ) ὅτι ἤθελεν ἐξα- ποστείλην ὁ (Θεὸς) εἰς [τὸ λεγόμε]νον πράγμα, νὰ πειγένη ὁ αὐτὸς μαῖστρο Σταυ- ριανὸς κληρονομικῶς, αἰωνίως εἰς τὸ ἀλῶνι νὰ μυράζου[σιν ἤσια], ἤσια, δίχος καμι(ᾶς) 20 λογῆς ἡγκάνω (καὶ) κανέναν κοντράστον. (Καὶ) τὸ μερτικὸν τοῦ αὐτοῦ μαῖστρο Σταυ- 20 ριανοῦ [νὰ ἦνε] κρατιμένος ὁ αὐτὸς κωπιαστῆς νὰ τὸ χῶνι, νὰ τὸ ξεχόνι, να το φέρνι

